

[Ebba Strange]

at tackle deres egen situation i en foranderlig verden, hvis forandring de ikke skal være passive tilskuere til, men aktive deltagere i.

Med hensyn til lærernes situation ved vi, at der slet ikke er uddannede lærere nok til at påtage sig undervisningen i den udvidelse af EFG-uddannelserne, som ministeren lægger op til, og vi ved også, at mange af gymnasielærerne ikke er tilstrækkeligt pædagogisk uddannede til, at de kan tackle en uddannelse med større tværfaglighed og mere integration. Det må vi give dem mulighed for med øget læreruddannelse både til den ene og til den anden gruppe lærere.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne til indledning kvittere for ministerens udspil. Jeg opfatter det fremsatte beslutningsforslag som et direkte resultat af det radikale venstres forespørgsel til ministeren for nu snart et år siden. Tiden siden har været udfyldt af en ganske omfattende debat om ungdomsuddannelserne og har bekræftet, at der er et meget påtrængende behov for en nyordning på området.

Jeg skal ikke undlade at sige allerede til indledning, at jeg finder, at ministerens udspil har været længe undervejs. Jeg er klar over, at der har været gode begrundelser, i hvert fald i perioder, for ikke at kunne arbejde videre med det pågældende beslutningsforslag, men problemet er, at når vi i dag kun får fremlagt et principforslag – hvad jeg egentlig ikke skal bebrejde ministeren, for det opfatter jeg som udtryk for en imødekommethed over for de synspunkter, som vi mere konkret ønsker at gøre gældende, når det gælder den endelige udformning – så betyder det, at vi ikke er kommet videre med en række af de problemer, som er meget påtrængende, og som vi ser i dag, hvor vi f.eks. stadig har et meget stort antal af unge stående i kø foran de erhvervsfaglige uddannelser, samtidig med at vi i øvrigt har et udpræget behov for fagligt kvalificeret arbejdskraft i arbejdslivet.

Det er klart, at en reform af ungdomsuddannelserne trænger sig stærkt på. Vi må nu bruge de nødvendige kræfter og ressourcer i den nærmest kommende tid til at få disse ting på plads.

Jeg skal også tage vel imod ministerens beslutningsforslag. Vi er i det radikale ven-

stre af den opfattelse, at folketingset ikke endnu en gang kan lade denne vigtige sag falde på gulvet. Vi føler os stærkt forpligtet til – og i øvrigt er vi meget interesseret i – at få fastlagt principperne for den fremtidige udvikling af ungdomsuddannelserne. Der er adskilligt i ministerens beslutningsforslag, som vi kan tilslutte os, det skal jeg vende tilbage til. Der er andet, som vi finder anvendeligt som udgangspunkt for en diskussion. Endelig er der noget, vi mangler, men som vi har en tiltro til at ministeren vil være imødekommende over for; også det skal jeg vende tilbage til.

Når det gælder uddannelsernes indretning, lægger beslutningsforslaget ikke op til nogen enhedsuddannelse. Der er ingen stærke tilskyndelser til integration inden for ungdomsuddannelserne. Jeg opfatter ministerens ønske om samordning sådan, at det alene sker af hensyn til styringsproblemerne og ud fra ønsket om at skabe den nødvendige sammenhæng inden for den del af uddannelsessystemet, og at bestræbelserne for at nå disse mål må være præget af en ydmyghed over for de enkelte uddannelsers selvstændige stilling og selvstændigt definerede mål og opgaver. Sådan ønsker vi i hvert fald at forstå det i det radikale venstre.

Beslutningsforslaget lægger også op til, at vi skulle kunne vende strømmen væk fra gymnasierne. Det skulle ske samtidig med en udbygning af erhvervsuddannelserne – og samtidig naturligvis en styrkelse af det pågældende område. Der er vi enige med ministeren, det lå der for øvrigt også i vores forespørgsel i sin tid.

Når det gælder de erhvervsfaglige uddannelser, bemærker jeg – det forstod jeg også på ministerens svar i dag vedrørende venstres beslutningsforslag – at når det gælder mesterlæren, har regeringen nok den holdning, at den skal have lov at være der, men der skal i øvrigt ikke gøres meget for den. Ministeren ved, at det ikke er noget, der imponerer det radikale venstre. Jeg har til gengæld i en tidligere debat sagt, at vi er indstillet på at se på, om det er muligt at skabe en fælles uddannelse, en fælles uddannelsesretning, inden for de to erhvervsuddannelsesretninger. Men vi lægger overordentlig stor vægt på, at vi bevarer muligheden for, at man kan starte sit uddannelsesforløb ude i det lokale samfund, hvor man hører til, hvor